

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 10. april 2019
(OR. en)

2018/0390 (COD)
LEX 1896

PE-CONS 71/1/19
REV 1

VISA 49
COMIX 136
PREP-BXT 77
CODEC 572

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2018/1806
OM FASTLÆGGELSE AF LISTEN OVER DE TREDJELANDE,
HVIS STATSBOGGERE SKAL VÆRE I BESIDDELSE AF VISUM
VED PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER, OG LISTEN OVER DE TREDJELANDE,
HVIS STATSBOGGERE ER FRITAGET FOR DETTE KRAV,
FOR SÅ VIDT ANGÅR DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN AF UNIONEN**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/...

af 10. april 2019

**om ændring af forordning (EU) 2018/1806
om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere
skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser,
og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav,
for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.4.2019.

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige Det Europæiske Råd, at landet har til hensigt at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Den 21. marts 2019 nåede Det Europæiske Råd til enighed om en forlængelse af perioden omhandlet i artikel 50, stk. 3, i TEU indtil den 22. maj 2019 under forudsætning af, at Det Forenede Kongeriges Underhus godkender aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab¹ ("udtrædelsesaftalen"). Det Europæiske Råd nåede til enighed om en forlængelse indtil den 12. april 2019, såfremt Det Forenede Kongeriges Underhus ikke godkender udtrædelsesaftalen.
- (2) I henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF² har unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, herunder ret til indrejse på medlemsstaternes område uden visum eller tilsvarende formaliteter.

¹ EUT C 66I af 19.2.2019, s. 1.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (3) Som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen vil traktaterne og direktiv 2004/38/EF tillige med retten til indrejse i medlemsstaternes område uden visum eller tilsvarende formaliteter ophøre med at gælde for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere. Det er derfor nødvendigt at medtage Det Forenede Kongerige i et af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806¹. Bilag I indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og bilag II indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
- (4) Gibraltar er ikke en del af Det Forenede Kongerige. EU-retten har fundet anvendelse på Gibraltar i det omfang, der er fastsat i tiltrædelsesakten af 1972, udelukkende i medfør af artikel 355, stk. 3, i TEUF. Tilføjelsen af Det Forenede Kongerige i del 1 i bilag II til forordning (EU) 2018/1806 vil ikke omfatte statsborgere i de britiske oversøiske territorier (British overseas territories citizens), der har opnået statsborgerskab på grund af en tilknytning til Gibraltar. Gibraltar bør derfor opføres på listen sammen med andre britiske oversøiske territorier i del 3 i bilag II til forordning (EU) 2018/1806.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

- (5) De kriterier, der bør tages hensyn til, når det på grundlag af en vurdering fra sag til sag besluttet, hvilke tredjelandes statsborgere er visumpligtige eller fritaget for visumpligt, er fastsat i artikel 1 i forordning (EU) 2018/1806. Disse kriterier omfatter ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, og Unionens eksterne forbindelser med de relevante tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.
- (6) Under hensyntagen til samtlige kriterier i artikel 1 i forordning (EU) 2018/1806 er det hensigtsmæssigt, at statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, fritages for visumpligt ved indrejse på medlemsstaternes område. I betragtning af den geografiske nærhed, forbindelsen mellem økonomierne, mængden af handel og omfanget af kortvarige personbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Unionen i forretnings- eller turistøjemed eller med andre formål bør visumfri rejse fremme turisme og økonomisk aktivitet og derved skabe fordele for Unionen.
- (7) Det Forenede Kongerige bør derfor medtages i bilag II til forordning (EU) 2018/1806 for så vidt angår britiske borgere.

- (8) Denne forordning er baseret på en forventning om, at Det Forenede Kongerige med henblik på at opretholde tætte forbindelser vil indrømme statsborgere fra alle medlemsstater fuld visumgensidighed. I tilfælde af at Det Forenede Kongerige i fremtiden indfører visumpligt for statsborgere fra mindst én medlemsstat, bør gensidighedsmekanismen i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/1806 finde anvendelse. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne bør straks tage skridt til at anvende gensidighedsmekanismen. Kommissionen bør løbende overvåge overholdelsen af princippet om gensidighed og omgående underrette Europa-Parlamentet og Rådet om enhver udvikling, der kan bringe overholdelsen af dette princip i fare.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF².

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF².

¹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

² Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU².

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (12) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (13) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF²; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (14) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.

¹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

(15) Denne forordning bør træde i kraft dagen efter den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

(16) Forordning (EU) 2018/1806 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2018/1806 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 2, litra d), affattes således:

"d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Irland, og som er indehavere af et af Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i Europarådets europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg."

2) I bilag II, del 1, indsættes følgende:

"Det Forenede Kongerige (bortset fra britiske statsborgere som omhandlet i del 3)".

3) I bilag II, del 3, affattes overskriften således:

"BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER BRITISKE BORGERE".

- 4) I bilag II, del 3, tilføjes følgende efter ordene "British overseas territories citizens (BOTC)":

"Disse territorier omfatter Anguilla, Bermuda, Det Britiske Antarktiske Territorium, Det Britiske Territorium i Det Indiske Ocean, De Britiske Jomfruøer, Caymanøerne, Falklandsøerne, Gibraltar*, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena, Ascension og Tristan da Cunha, Sydgeorgien og Sydsandwichøerne samt Türks- og Caicosøerne.

* Gibraltar er en koloni under den britiske krone. Der er en uenighed mellem Spanien og Det Forenede Kongerige om suveræniteten over Gibraltar, et territorium, der skal findes en løsning for i lyset af De Forenede Nationers Generalforsamlings relevante resolutioner og beslutninger."

Artikel 2

Hvis Det Forenede Kongerige indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere, finder gensidighedsmekanismen i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/1806 anvendelse. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne tager straks skridt til at anvende gensidighedsmekanismen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand